

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

4.7.2011

B7-0446/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om Syrien, Yemen og Bahrain på baggrund af situationen i Den Arabiske Verden og Nordafrika

Annemie Neyts-Uyttebroeck, Ivo Vajgl, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Sonia Alfano, Niccolò Rinaldi, Louis Michel, Alexander Graf Lambsdorff, Anneli Jäätteenmäki, Frédérique Ries
for ALDE-Gruppen

RE\872696DA.doc

PE465.736v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Syrien, Yemen og Bahrain på baggrund af situationen i Den Arabiske Verden og Nordafrika

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, særlig beslutningen af 7. april 2011 om situationen i Syrien, Yemen og Bahrain,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Bahrain, Syrien og Yemen har tiltrådt,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling fra 1975, som Bahrain, Syrien og Yemen har tiltrådt,
- der henviser til EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere fra 2004 og opdateringen af disse i 2008 samt til EU's retningslinjer fra 2001 om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og evalueringen af disse i 2008,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 11. marts 2011, den 25. marts 2011 og den 23.-24. juni 2011,
- der henviser til sin betænkning af 24. marts 2011 om Den Europæiske Unions forbindelser med Golfstaternes Samarbejdsråd,
- der henviser til erklæringerne fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant om restriktive foranstaltninger over for Syrien af hhv. 9. maj og 9. juni 2011 og om de fortsatte voldsudgydelser og nødvendigheden af troværdige reformer i Syrien af 6. juni 2011, og om Yemen af hhv. 11. maj, 31. maj og 3. juni 2011,
- der henviser til erklæringen af 23. juni 2011 fra FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, om dommene mod 21 bahrainiske politiske aktivister, menneskerettighedsforkæmpere og oppositionsledere,
- der henviser til den fælles meddelelse fra den højtstående repræsentant og Kommissionen "En ny og ambitiøs naboskabspolitik for EU" af 25. maj, som supplerer den fælles meddelelse "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde" af 8. marts 2011,
- der henviser til sin beslutning af 7. april 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik – den sydlige dimension,
- der henviser til beslutningen af 7. juni 2011 fra Unionens højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om at oprette en taskforce for det sydlige Middelhavsområde,

- der henviser til Rådets konklusioner om Syrien og om Yemen af 20. juni 2011 og kommentarerne fra Unionens højtstående repræsentant, Catherine Ashton, efter samlingen i Rådet (udenrigsanliggender),
- der henviser til erklæringen af 24. juni 2011 fra FN's Sikkerhedsråd forud for et besøg af repræsentanter for FN's højkommisær for menneskerettigheder, hvori der udtrykkes "alvorlig bekymring over den konstante forværring af sikkerheds- og menneskerettighedssituationen i Yemen" og "alle parter indtrængende opfordredes til at udvise den størst mulige beherskelse og indgå i en inklusiv politisk dialog",
- der henviser til Den Internationale Straffedomstols arrestordre mod den libyske leder, Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi (Gaddafi), Saif Al-Islam Gaddafi og Abdullah Al-Senussi for forbrydelser mod menneskeheden (drab og forfølgelse), som angiveligt er begået i hele Libyen fra den 15. februar 2011 til i hvert fald den 28. februar 2011 ved hjælp af statsapparatet og sikkerhedsstyrkerne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

Den Arabiske Verden

- A. der henviser til, at den tunesiske gadesælger Tareq al-Tayyib Muhammad Bouazizis død den 4. januar 2011 blev en katalysator for en folkelig og fredelig revolution i Tunesien; der henviser til, at revolutionen i Tunesien virkede som inspirationskilde for endnu en folkelig og fredelig revolution i Egypten,
- B. der henviser til, at fredelige demonstranter også i Libyen, Syrien, Bahrain, Yemen, Jordan, Algeriet og Marokko giver udtryk for deres ønsker om frihed, menneskelig værdighed, deres legitime demokratiske forhåbninger og et stærkt folkeligt krav om politiske, økonomiske og sociale reformer med henblik på at opnå reelt demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig ytringsfrihed, mindske sociale uligheder og skabe bedre økonomiske og sociale vilkår; der henviser til, at der er blevet slået hårdt ned på mange fredelige demonstrationer i hele regionen gennem brutal og dødelig magtanvendelse og et stort antal ulovlige tilbageholdelser, navnlig i Libyen, Syrien, Bahrain og Yemen,
- C. der henviser til, at kvinder i Saudi-Arabien den 17. juni 2011 åbent kørte bil som protest mod det officielle forbud mod kvindelige chauffører,
- D. der henviser til, at EU's reaktion på forandringerne i Den Arabiske Verden, navnlig hvad angår opstandene i Tunesien, Egypten og Libyen, har været langsommelig og til tider tøvende med hensyn til utvetydigt at støtte befolkningernes legitime krav, hvilket har haft negativ indflydelse på EU's troværdighed,
- E. der henviser til, at Gaddafis regime fortsat, mere end tre måneder efter at Sikkerhedsrådets resolutioner nr. 1970 og 1973 blev vedtaget, konstant overtræder sin forpligtelse til at beskytte de libyske borgere; der henviser til, at EU stadig ikke har anerkendt Libyens Nationale Overgangsråd som den legitime repræsentant for det libyske folk, hvorimod EU har oprettet en repræsentation i Benghazi og fremmet kontakten til Libyens Nationale Overgangsråd; der henviser til, at Den Europæiske Union arbejder tæt sammen med FN's

særlige udsending vedrørende Libyen som samlingspunktet for den politiske overgangsproces,

- F. der henviser til, at Den Europæiske Union taget del i koordination med FN, Verdensbanken og andre aktører, navnlig regionale organisationer, for at mobilisere sine ressourcer til støtte for den politiske omstillingsproces i Egypten og Tunesien samt sikkerhedssituationen i Libyen,
- G. der henviser til, at Europa-Kommissionen har foreslået at frigive øget finansiel bistand på op til 1,242 mia. EUR for at tackle de presserende behov og reagere på de nye udfordringer og omstillinger, der er på vej i EU's sydlige naboskabsområde; der henviser til, at budgetmyndighedens to parter stadig ikke er nået frem til en endelig afgørelse vedrørende dette forslag,
- H. der henviser til, at det i den reviderede europæiske naboskabspolitik forudses at støtte udviklingen og trivslen af dybt forankrede og bæredygtige demokratier i det europæiske naboskabsområde gennem oprettelsen af en europæisk fond for demokrati; der henviser til, at de oprindelige støtteforanstaltninger fra EU's side skal følges op af gennemførelsen af de forslag, der udarbejdes i løbet af de kommende år, og i denne forbindelse understreger, at det nye EU's engagementer i Den Arabiske Verden og det sydlige Middelhavsområde skal afspejles behørigt i den kommende flerårige finansielle ramme,
- I. der henviser til, at de kommende demokratiske valg i Tunesien og Egypten udgør det første vigtige skridt i overgangsprocessen til demokrati,

Syrien

- J. der henviser til, at den systematiske brutale og dødbringende vold ikke er taget af, siden der første gang blev slået hårdt ned på fredelige demonstrationer i marts 2011, og sikkerhedsstyrkerne har reageret på de fortsatte protestaktioner ved at dræbe over 400 civile alene i guvernoratet Daraa og mere end 1 500 i hele Syrien,
- K. der henviser til, at menneskerettighedsorganisationer har modtaget oplysninger, der tyder på, at sikkerhedsstyrkerne har begået systematiske drab på demonstranter, først og fremmest i Daraa; der henviser til, at tilbageholdte demonstranter er blevet udsat for tortur og umenneskelig behandling; der henviser til, at der allerede er dokumenteret mere end 3 000 tilfælde af tvungen forsvinding og 11 000 tilfælde af vilkårlig tilbageholdelse,
- L. der henviser til, at sikkerhedsstyrkerne efter at have belejret Daraa igangsætte en komplet militær operation og en kampagne med vilkårlige anholdelser i byerne omkring Daraa; der henviser til, at det anslås, at 12 000 syrere fra Jisr al-Shughour og de omkringliggende områder har krydset den syrisk-tyrkiske grænse af frygt for repressalier fra sikkerhedsstyrkerne; der henviser til, at Tyrkiet frivilligt har tilbudt humanitær bistand i stor målestok og bistand til syriske flygtninge ved den tyrkisk-syriske grænse, og til, at Tyrkiet har udtrykt stor bekymring over Syriens deployering af tropper og tanks nær dets grænse; der henviser til, at også medlemmer af den syriske hær og sikkerhedsstyrkerne er deserteret og har søgt asyl i Tyrkiet,

- M. der henviser til, at FN's Menneskerettighedskontor (OHCHR) ikke fik tilladelse til at sende medarbejdere til Syrien med henblik på at undersøge de påståede krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og fastslå fakta og de faktiske omstændigheder vedrørende sådanne krænkelser for at forhindre straffrihed og sikre fuld ansvarliggørelse, som der blev anmodet om i UNHRC's resolution af 29. april 2011,
- N. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, har gentaget sin opfordring til Syrien om at tillade undersøgelsesmissioner og humanitære missioner at efterforske de omstridte begivenheder i månederne efter demonstrationerne mod regeringen; der henviser til, at kun få internationale journalister har fået tilladelse til at rejse ind i landet, kontrolleret af regeringen; der henviser til, at de syriske myndigheder regelmæssigt og systematisk lukker ned for eller saboterer internettet og andre kommunikationsnetværk, og til, at de syriske myndigheder har anvendt internetbaserede sociale netværk til at overvåge, opspore og tilbageholde journalister, bloggere og demonstranter; der henviser til, at Den Arabiske Liga den 14. juni 2011 fremkom med en fordømmelse af Syriens voldsudgydelser og understregede, at de arabiske stater aktivt overvåger krisen i Syrien,
- O. der henviser til, at den syriske udenrigsminister efter Det Europæiske Råds beslutning af 23. juni 2011 om at udvide sanktionerne mod syriske embedsmænd og forretningsfolk med ansvar for de fortsatte voldsudgydelser og om ligeledes at indføre sanktioner mod iranske embedsmænd på grund af deres indblanding i voldsudgydelserne i Syrien har erklæret, at Syrien agter at trække sig ud af Euro-Middelhavssamarbejdet,

Yemen

- P. der henviser til, at millioner af borgere har demonstreret, overvejende fredeligt, i Yemen siden januar 2011, og til, at hundredvis af fredelige demonstranter siden da er blevet dræbt primært af sikkerhedsstyrkerne, mens hundredvis er blevet såret; der henviser til, at adskillige højt rangerende militærfolk, ambassadører, ministre og andre embedsmænd har givet udtryk for deres støtte til demonstranterne,
- Q. der henviser til, at kvinder for første gang i historien er gået på gaden i et hidtil uset antal under den offentlige opstand på trods af præsident Salehs fordømmelse af kvinders deltagelse i oppositionsmøder i april, hvor han sagde, at kvinder, der på gaden blandede sig med mænd, som ikke var direkte slægtninge, overtrådte de traditionelle yemenitiske kulturelle normer,
- R. der henviser til, at Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC) har taget initiativ til en plan for et fredeligt magtskifte, som endnu ikke er blevet ført ud i livet af nogen af parterne, hverken præsident Saleh eller oppositionen,
- S. der henviser til, at præsident Saleh har forladt landet for at modtage lægebehandling i Saudi-Arabien; der henviser til, at Salehs regime fortsat har kommandoen over de militære aktioner mod demonstranterne,

Bahrain

- T. der henviser til, at en militærdømstol i Bahrain den 22. juni 2011 idømte 8 oppositionsaktivister fængsel på livstid, herunder de fremtrædende

menneskerettighedsforkæmpere Abdulhadi al-Khawaja, Hasan Mushaima og Abduljalil al-Singace, og 13 fik fængselsstraffe på op til 15 år for ”sammensværgelse med henblik på at vælte regeringen”; der henviser til, at fredelige demonstranter er blevet dræbt eller udsat for brutal vold under demonstrationer for reformer; der henviser til, at mange politiske aktivister, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og læger fortsat er tilbageholdt efter disse fredelige demonstrationer for reformer, og til, at de tilbageholdte ifølge menneskerettighedsorganisationer er blevet tortureret, mishandlet og chikaneret,

- U. der minder om, at Verdenslægesammenslutningens internationale lægeetiske kodeks og dens lægeetiske manual fastsætter, at det indgår i lægers pligter at yde førstehjælp og overholde princippet om ikke-diskrimination, samt at regeringer ikke bør gøre indgreb i sundhedspersonales opgaver og ikke bør angribe eller straffe dem, der forsøger at overholde disse internationalt anerkendte principper,
- V. der henviser til, at 47 bahraiske læger og sygeplejersker er blevet anklaget for ”tilskyndelse til at vælte styret ved brug af magt” for at have behandlet tilskadekomne fredelige demonstranter og er blevet retsforfulgt ved Bahraisk militærdomstol; der henviser til, at sundhedspersonalet handlede i overensstemmelse med deres faglige forpligtelser og behandlede tilskadekomne mennesker; der henviser til, at læger og sygeplejersker med vold blev afholdt fra at behandle tilskadekomne fredelige demonstranter, hvilket også førte til dødsfald; der henviser til, at adgangen til hospitalerne var spærret i forbindelse med demonstrationerne for reformer, og patienter blev tortureret inde på nogle hospitaler, især Salmaniya Medical Complex,
- W. der henviser til, at der på kong Hamad Bin Eisa Al Khalifas initiativ er indledt en høring med henblik på en national dialog,
- X. der henviser til, at udenlandske styrker under GCC-flag på den bahraiske regerings anmodning er blevet indsat i Bahrain, navnlig mindst 4 000 tropper fra Saudi-Arabien,

Den Arabiske Verden

1. glæder sig over de beslutninger, der i øjeblikket træffes som de første skridt hen imod en demokratisk omstillingsproces:
 - vedtagelsen af den midlertidige forfatning ved en folkeafstemning i Egypten
 - de fremskridt, der er gjort med hensyn til påbegyndelse af den demokratiske proces, med over 70 partier som deltagere i valget i Tunesien
 - Tunesiens ratifikation af vedtægten for Den Internationale Straffedomstol den 24. juni 2011
 - offentliggørelsen af hovedelementerne i en ny forfatning i Marokko og godkendelsen af sidstnævnte af et stort flertal ved en folkeafstemning med deltagelse af en meget stor andel af de marokkanske vælgere
 - det fornyede tilsagn om politiske reformer, inklusive en revision af forfatningen, i Jordan
 - ophævelsen af undtagelsestilstanden i Algeriet og den planlagte forfatningsreform;

2. godkender fuldt ud Rådets konklusioner om den europæiske naboskabspolitik som vedtaget den 20. juni 2011; forventer, at Kommissionen gennemfører den nye naboskabspolitik, med fuld inddragelse af Europa-Parlamentet, snarest muligt for at vise Den Europæiske Unions reelle engagement i demokratisk og økonomisk omstilling for befolkningerne i dens naboregioner;
3. gentager sin opfordring til Gaddafi om omgående at afgive magten; anerkender det midlertidige Nationale Overgangsråd som den legitime repræsentant for den libyske befolkning og støtter kraftigt de militære aktioner, der gennemføres af NATO og medlemmer af GCC for at tilvejebringe den størst mulige sikkerhed for den libyske befolkning, samt Libyens fremtidige vej mod demokrati;
4. bemærker, at begivenhederne i den arabiske region har gjort det klart, at Den Europæiske Union bør have forbindelser med befolkninger i stedet for med herskende eliter, for slet ikke at nævne diktatorer, hvis den skal være en troværdig aktør;
5. understreger, at et bedre EU-samarbejde med de pågældende lande i den sydlige naboskabsregion bør gøres betinget af forbedringer med hensyn til respekt for menneskerettighederne, demokratiske styreformer og retsstatsprincippet, og understreger ligeledes, at EU's fornyede engagement skal afspejles i øget og mere målrettet betinget økonomisk støtte, den såkaldte "mere for mere" og "mindre for mindre"-tilgang, reelle perspektiver for uhindret markedsadgang og fremtidig markedsintegration med EU samt strategier for forbedret mobilitet, herunder ophævelse af visumrestriktioner, som ikke blot bør dikteres af bekymringer vedrørende ulovlig indvandring, men også bør sigte mod bedre mellemfolkelige kontakter;
6. opfordrer Kommissionen til at gøre fuld og effektiv brug af den eksisterende økonomiske støtte, som gives via ENPI, EIDHR og IfS;
7. opfordrer til rettidig oprettelse af en europæisk fond for demokrati, hvis merværdien heraf og behovet herfor er behørigt dokumenteret; forventer, at dette eventuelle nye redskab samordnes med allerede eksisterende instrumenter og strukturer, og at det gavner demokrati og menneskerettigheder i den sydlige og østlige partnerskabsregion; opfordrer Kommissionen og Rådet til hurtigt at undersøge merværdien af en europæisk fond for demokrati og efterfølgende udarbejde konkrete forslag om dens udformning og funktionsmåde i tæt samarbejde med Parlamentet;
8. støtter den reviderede europæiske naboskabspolitik med dens mål om yderligere støtte til demokratisk omstilling og civilsamfund som reaktion på de aktuelle historiske begivenheder i regionen; anmoder om Den Europæiske Unions fulde støtte og bistand til demokratiseringsprocesserne i Middelhavs- og Golfregionen og om at sikre, at alle borgere – navnlig kvinderne, som har spillet en afgørende rolle i kravet om demokratisk forandring – får fuld mulighed for at deltage i det politiske liv;
9. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at overvåge og beskytte folkets ytringsfrihed og pressefriheden, såvel offline som online, da fri adgang til information, kommunikation og uzensureret adgang til internettet (internetfrihed) er universelle rettigheder, der er uundværlige for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige liv;

10. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at tilpasse deres politikker til landene i det sydlige Middelhav, så de overholder EU's adfærdskodeks for våbeneksport;
11. opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Råd til at benytte en individuel tilgang til landene i det sydlige Middelhav, og mener, at reelle fremskridt med hensyn til demokrati, frie og retfærdige valg og først og fremmest menneskerettigheder bør belønnes; anser det for nødvendigt, at EU erklærer sig parat til, når tiden er inde, kvalitativt at opgradere forholdet til Egypten og Tunesien, navnlig gennem et forstærket økonomisk samarbejde, for at demonstrere det europæiske engagement i den demokratiske omstilling i disse lande;
12. opfordrer Kommissionen til hurtigt og med største opmærksomhed at forholde sig til det libyske midlertidige Nationale Overgangsråds humanitære behov;

Syrien

13. fordømmer i de stærkest mulige vendinger anvendelsen af massiv dødelig og brutal vold over for fredelige demonstranter, herunder de humanitære følger af belejringen af en række byer som Daraa og Jisr al-Shughour; giver udtryk for sin stærkeste fordømmelse af alvoren og antallet af menneskerettighedskrænkelser begået af de syriske myndigheder, herunder udenretslige henrettelser, vilkårlige massetilbageholdelser, forsvindinger og alvorlig tortur, herunder af små børn og kvinder;
14. mener, at disse omfattende og systematiske krænkelser af Syriens forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning muligvis er at betragte som forbrydelser mod menneskeheden; støtter i denne forbindelse kraftigt alle bestræbelser fra OHCHR's side på at undersøge alle påståede krænkelser af menneskerettighederne begået af syriske sikkerhedsstyrker med henblik på at holde dem ansvarlige for volden, og opfordrer de syriske myndigheder til i fuldt omfang at samarbejde og give uhindret adgang til højkommissærens repræsentanter og andre FN-mekanismer;
15. opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen til udtrykkeligt at erklære, at præsident Bashar al-Assad har mistet enhver form for legitimitet til at lede det syriske folk;
16. opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen og EU's medlemsstater til at fortsætte arbejdet med de internationale partnere med henblik på en fordømmelse fra FN's Sikkerhedsråd af den fortsatte undertrykkelse i Syrien og for at sikre, at de syriske myndigheder lever op til deres ansvar om at beskytte den syriske befolkning; mener, at FN's Sikkerhedsråd bør anmode Den Internationale Straffedomstol (ICC) om at foretage en undersøgelse af situationen i Syrien med det formål at yde den syriske befolkning retfærdighed og undgå yderligere ofre; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen til udtrykkeligt at anmode om videreformidling af denne anmodning;
17. opfordrer FN's generalsekretær til straks at udpege en særlig udsending vedrørende Syrien og forlanger, at den pågældende får uhindret adgang over hele landet med mandat til at aflægge rapport til FN's Sikkerhedsråd og opfordre Sikkerhedsrådet til at træffe passende foranstaltninger;

18. opfordrer indtrængende de syriske myndigheder til omgående at standse den overdrevne magtanvendelse over for demonstranter, og kræver øjeblikkelig løsladelse af alle tilbageholdte fredelige demonstranter, journalister, bloggere, menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, der fortsat tilbageholdes på trods af den amnesti, der for nylig er meddelt af præsident Al-Assad; opfordrer de syriske myndigheder til at tillade øjeblikkelig og uhindret adgang til uafhængige og internationale medier;
19. beklager dybt, at de syriske myndigheder har undladt at reagere på opfordringerne til straks at standse volden, til at opfylde deres forpligtelser og til at engagere sig i meningsfulde reformer;
20. understreger, at en omstillingsproces til demokratisk styre, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet bør være baseret på en troværdig og inklusiv dialog, der inddrager alle demokratiske kræfter og civilsamfundet med henblik på at iværksætte vidtrækkende demokratiske reformer, herunder ophævelsen af undtagelsestilstanden, en afslutning af Bath-partiets monopol over det syriske samfund og muligheden for at afholde frie og retfærdige valg;
21. udtrykker sin uforbeholdne støtte til det syriske folks kamp for frihed, demokratiske reformer og en afslutning på det autoritære regime; opfordrer i denne forbindelse den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen, Rådet og Kommissionen til at støtte oppositionsstyrkerne, herunder dem der, som f.eks. den nationale koalition, giver udtryk for deres forventninger og ønsker om støtte til den syriske revolution;
22. mener, at den fortsatte brutale undertrykkelse i Syrien udgør en reel trussel mod både den interne og den regionale stabilitet, og at denne situation påvirker nabolandene; noterer sig med stor bekymring beretninger om hærens aktiviteter ved grænserne og om de tusindvis af mennesker, der er fordrevet til Tyrkiet og Libanon på grund af voldsudgydelserne i Syrien; opfordrer indtrængende de syriske myndigheder til at give de humanitære agenturer øjeblikkelig og betingelsesløs adgang til alle berørte områder;
23. roser den tyrkiske politik om at holde grænserne åbne for syriske flygtninge samt de støtte- og modtageaktiviteter, der i al hast er blevet organiseret gennem mobilisering af Røde Halvmånes ressourcer i Hatay-regionen; understreger nødvendigheden af fra tyrkisk side og med bistand fra UNHCR og Røde Halvmåne at forsyne folk, der flygter fra Syrien, med basale ydelser uden forskelsbehandling på grundlag af etnisk oprindelse, religion eller lignende årsager;
24. opfordrer Rådet og Kommissionen til straks at yde hjælp og støtte til de tyrkiske og libanesiske myndigheder i deres bestræbelser på at håndtere den humanitære krise ved deres grænser med Syrien;
25. bemærker den mæglerrolle, som de tyrkiske myndigheder har i forhold til den syriske ledelse i et forsøg på at standse den eskalerende vold og indlede en politisk dialog, der kan føre til troværdige reformer; opfordrer i denne forbindelse Rådet, Kommissionen og Tyrkiet til i fællesskab at finde en diplomatisk og fredelig løsning på Syriens brutale fremfærd;

Yemen

26. er bekymret over situationen i Yemen og opfordrer indtrængende alle parter til at standse voldsudgydelserne, overholde menneskerettighederne og opretholde en permanent våbenstilstand; gentager, at det haster med en velordnet og inklusiv overgang i overensstemmelse med initiativet fra Golfstaternes Samarbejdsråd.
27. opfordrer præsident Saleh til “fredeligt at overdrage magten gennem forfatningsmæssige institutioner”; opfordrer Rådet til at overveje sanktioner mod præsident Salehs regime, hvis magtoverdragelsen trækker ud eller ikke finder sted; opfordrer alle parter, inklusive oppositionen, til at handle ansvarligt, omgående at indgå i konstruktiv dialog med henblik på at opnå en politisk omstillingsproces og til at inddrage alle partier og bevægelser, der repræsenterer det yemenitiske folk, i denne dialog;
28. opfordrer Rådet til straks at nå til enighed om en række sanktioner mod Salehs regime, der fortsætter med at undertrykke den folkelige opstand i Yemen med voldelige midler;
29. understreger betydningen af at fortsætte med en velordnet og inklusiv omstillingsproces i Yemen i overensstemmelse med initiativet fra Golfstaternes Samarbejdsråd, således at hele den yemenitiske befolknings interesser bliver hørt;
30. understreger sin alvorlige bekymring over følgerne af det aktuelle politiske dødvande for den humanitære situation i Yemen, herunder den interne fordrivelse af mange tusinde på grund af kampe;
31. hilser det bebudede besøg af en delegation fra FN's Menneskerettighedskontor velkommen og tilskynder Yemens regering til at sikre delegationen fri og uhindret adgang til landet, således som de har lovet. glæder sig over Menneskerettighedsrådets tværregionale erklæring om Yemen og ser frem til en drøftelse i forbindelse med den 18. samling;
32. støtter fuldt ud andre internationale partnere i at yde bistand og den nødvendige politiske støtte til gennemførelsen af Yemens omstilling;

Bahrain

33. opfordrer myndighederne i Bahrain til at omgøre dødsdommene mod Ali ‘Abdullah Hassan al-Sankis og ‘Abdulaziz ‘Abdulridha Ibrahim Hussain; opfordrer myndighederne i Bahrain til at genindføre sit de facto moratorium for dødsstraf;
34. opfordrer indtrængende til øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle fredelige demonstranter, herunder politiske aktivister, journalister og menneskerettighedsforkæmpere, og de 47 bahrainske læger og sygeplejersker, der er blevet ulovligt tilbageholdt under udførelsen af deres faglige pligt, som er sikret i Genèvekonventionen; udtrykker stærk bekymring over livstidsstraffene til otte oppositionsaktivister og 13 andre, der har modtaget fængselsstraffe på op til 15 år;
35. opfordrer indtrængende til øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle fredelige demonstranter, herunder politiske aktivister, journalister og

menneskerettighedsforkæmpere, herunder Abdulhadi al-Khawaja, Hasan Mushaima and Abduljalil al-Singace, og de 47 bahrainske læger og sygeplejersker, der udførte deres faglige pligt, og fordømmer domsfældelsen over 21 civile ved en militærdomstol; udtrykker stærk bekymring over livstidsstraffene til otte oppositionsaktivister og 13 andre, der har modtaget fængselsstraffe på op til 15 år, samt forlydenderne om overgreb under tilbageholdelse, manglende adgang til juridisk bistand og tvungne tilståelser; understreger, at Bahrains regering er nødt til at forsøge at genopbygge tilliden, som er en altafgørende forudsætning for en retfærdig, inklusiv og meningsfuld national dialog;

36. noterer sig kongen af Bahrains beslutning af 29. juni 2011 om at etablere en uafhængig kommission, der skal undersøge og rapportere om begivenhederne i Bahrain i februar og marts 2011; ser frem til kommissionens endelige rapport, der skal forelægges senest ved udgangen af oktober 2011;
37. støtter kraftigt kong Hamad's beslutning om at ophæve undtagelsestilstanden i Bahrain den 1. juni, og opfordrer til, at den respekteres fuldt ud, at man afholder sig fra at anvende vold over for demonstranter, respekterer deres forsamlings- og ytringsfrihed og garanterer deres sikkerhed;
38. gentager sin opfordring til, at fremmede tropper øjeblikkeligt trækkes ud af Bahrain;
39. opfordrer indtrængende Bahrains regering til at sikre, at religionsfriheden respekteres fuldt ud i landet;
40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, medlemslandene i Maghreb- og Mashrek-delegationen og i Samarbejdsrådet for Golfstaterne og FN's Menneskerettighedsråd.